

[Gustav Pedersen.]

ninger til Finanslovsforslaget er der gjort opmærksom paa, at de Indtægter, den paagældende Lov giver, er nødvendige for at skaffe Balance paa Finansloven, ogsaa efter at de Udgiftslove, som Indtægten i sin Tid skulde dække, er bortfaldet. Dette er der antagelig ingen af Tingets Medlemmer, der vil bestride. Der kan da heller ikke være Uenighed om, at et Beløb svarende til det, Lovforslaget forudsætter, skal tilvejrbringes paa den ene eller den anden Maade. Jeg er ganske vist ikke klar over, om Venstre ligesom i Fjor vil betragte den finansielle Situation saa optimistisk, at de vil regne med, at det vil være muligt at undvære en mindre Del af Beløbet, men det forrykker i hvert Fald ikke den Kendsgerning, at det for at naa til en sikker Balance er nødvendigt at skaffe den omhandlede Indtægt. For øvrigt kan jeg ikke se, at der skulde være nogen Grund til at beklage det, hvis Statsregnskabet skulde blive et Par Millioner bedre end beregnet.

Tilbage bliver saa Spørgsmaalet, om Beløbet kan fremskaffes paa en mere hensigtsmæssig og paa en for Befolkningen mindre byrdefuld Maade. Det kunde være et Spørgsmaal til Drøftelse, men for Regeringen har der i hvert Fald ikke hidtil foreligget nogen anden praktisk Mulighed end denne Forlængelse. Der blev ganske vist fra Venstres Side i Fjor tilbudt Forhandling om en Række Ændringer, men for det første var det klart, at de Forslag, som Venstres daværende ærede Ordfører fremsatte, ikke vilde give de Beløb, der var nødvendige, og i hvert Fald ikke de Beløb, som Venstre selv foregav at regne med at de skulde give. Dertil kommer, at de Forslag, som blev stillet af Venstre, ikke indeholdt saadanne principielle Forbedringer, at man kunde sige, at der ved disse Ændringsforslags Gennemførelse vilde være Tale om et egentligt Fremskridt i Loven.

Fra den højtærede Finansministers Side blev der dels til Udvalget og dels som Bilag til Betænkningen fremsat Forslag om en Ændring i Skalaen for Indtægtsskatterne og for Selskabsskatten. Hvis dette Forslag havde faaet fornøden Støtte til at blive gennemført, vilde det have været muligt at nedsætte Afgiften paa Kaffe og Sukker, altsaa de to Varegrupper, hvor Virkningerne paa det jævne Husholdningsbudget har været følt stærkest ude i den store Befolkning, men disse Forslag fandt ikke Støtte, hverken i Det konservative Folkeparti eller Venstre, og var følgelig ikke gennemførlige. Da der ikke har været

nogen Grund til at tro, at Situationen er anderledes i Aar, har det eneste naturlige efter min Mening været, at den højtærede Finansminister, saaledes som sket er, fremsætter Lovforslaget i den Skikkelse, der hidtil har været den eneste gennemførlige.

Allerede ved Forslagets Fremsættelse har den højtærede Finansminister tilbudt Forhandling om de Positioner, der maaske kan være Grund til at ændre ved, men jeg vil ogsaa tro, at man er enig om, at disse Spørgsmaal bedst egner sig til Drøftelse i et Udvalg. I øvrigt vil jeg gerne understrege, at ingen kan være i Tvivl om, at Socialdemokratiet i alle Forhold, altsaa ogsaa i dette Tilfælde, er i høj Grad villig til at medarbejde paa en Omlægning af Skatterne, saaledes at man gaar over fra Forbrugsskatter til Skatter direkte paa Indtægten, lagt saaledes, at de Indtægter, der har den største Bæreevne, ogsaa faar den største Byrde. Men hvis et Arbejde her skal have aktuel Interesse, kræver det i hvert Fald Tilslutning fra et af de Partier, som kan gøre det muligt at faa Forslaget gennemført i Landstinget. Et saadant Tilvalg har vi, naar vi bygger paa de Erfaringer, vi har fra tidligere Behandlinger af Loven, ikke haft nogen Grund til at regne med. Skulde der mod Forventning i Udvalget vise sig at være saadanne Muligheder, vil vi selvfølgelig genoptage Arbejdet fra vor Side. Men først og fremmest, og det er jo, som sagt, det aktuelle i Situationen, har vi Pligt til at skabe en forsvarlig Balance paa Statens Budget og Regnskab og dertil fremskaffe de nødvendige Midler paa den Maade, som er politisk gennemførlig. Derfor skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget om Forlængelse af de omhandlede Bestemmelser til Gennemførelse.

Himmelstrup: De midlertidige Told- og Afgiftslove, der her er til Behandling, løber jo efter den sidste Forlængelse til 1. Juli 1936, og paa det Forslag til Finanslov, som den højtærede Finansminister har fremlagt i Aar, har han paa § 5 regnet med, at de vil blive forlænget. Det er denne Forlængelse, den højtærede Finansminister nu foreslaar for en Periode af to Aar. Det drejer sig om et Beløb paa ca. 50 Mill. Kr. om Aaret. Der findes ganske vist ikke i det Forslag, der er fremsat i Aar, lige saa lidt som i Lovforslaget i Fjor, nogen Oversigt over det finansielle Udbytte — en saadan fandtes i det Forslag til Lov om Forlængelse, som blev vedtaget i Foraaret 1934. Vi har i Finansudvalget søgt Oplysning om det finansielle